

Sygn. akt I CSK 47/15

POSTANOWIENIE

Dnia 22 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa U. S.A. w K.

przeciwko J. M.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 października 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie

z dnia 27 maja 2014 r., sygn. akt I ACa 1601/13,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie pozwany wniósł skargę kasacyjną, a wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania uzasadnił trzema argumentami. Po pierwsze, wskazał na istotne zagadnienie prawne, sprowadzające się do tego, jaki wpływ na istnienie zobowiązania wekslowego ma okoliczność, że stosunek podstawowy został zawarty z naruszeniem zasady swobody umów. Kwestia ta jest jasna - zobowiązanie wekslowe jest abstrakcyjne, zatem istnieje niezależnie od istnienia i ważności stosunku podstawowego, a jedynie w określonych przypadkach jest dopuszczalne podnoszenie zarzutów ze stosunku podstawowego. Po drugie, skarżący podniósł potrzebę wykładni art. 386 § 1 i 4 k.p.c. co do możliwości uchylenia orzeczenia sądu I instancji przez sąd II instancji bez przeprowadzania postępowania dowodowego. Kwestia ta też nie budzi wątpliwości. Jest jasne, że sąd II instancji może w pełni zaakceptować ustalenia faktyczne sądu I instancji, jak i na podstawie dowodów przeprowadzonych przez sąd I instancji dokonać innych ustaleń. Po trzecie, zdaniem skarżącego istnieje potrzeba wykładni art. 10 prawa wekslowego w związku z art. 6 k.c. co do rozkładu ciężaru dowodu po skutecznym podniesieniu zarzutów przez dłużnika wekslowego. Kwestia ta jest jasna - weksel daje legitymację materialną i formalną, zatem reguła dowodowa jest odwrotna od typowej - to dłużnik wekslowy musi udowodnić, że zobowiązanie z weksla nie powstało lub zostało zaspokojone.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.